

MARY ANN SCHREURS:

wethouder tussen de mensen

Ze is D66-wethouder van Innovatie, Cultuur en Openbare ruimte. Mary Ann Schreurs is opgegroeid in Noord-Holland, maar voelt zich inmiddels een echte Eindhovense. „Ik ben lange tijd die Amsterdamse geweest die zegt: ‘Beseffen jullie wel hoe fantastisch het is wat er hier gebeurt?’”

TEKST: MARIT ROELFSEMA
FOTO'S: PATRICK MEIS

Een zwarte Ansichtkaart met de tekst: ‘I MAS here’, siert haar kamer. Mas wordt ze genoemd door haar naaste medewerkers. Het staat voor haar initialen. Mary Ann Schreurs. Het geeft in ieder geval aan dat ze wars is van hiërarchische organisaties of van macht. Ze vindt het echter wel prettig dat ze binnen het dagelijks bestuur van de gemeente Eindhoven de functie van wethouder bekleedt. „Als vrouw heb ik geen moeite me te profileren. Dat is het voordeel van de functie: ik ben de wethouder.”

Vierenvijftig jaar is ze. Ze draagt een lange, zwarte rok, een zwart jasje en rode schoenen. Het is netjes maar een apart zoompje in het jasje en de rok lengte maken het geheel net een tikkeltje apart. „Ik draag ook graag opvallende hoeden. Dat vind ik toevallig leuk. Als

vrouw ben je per definitie de afwijking. Als het gaat om kleding red je het niet, ik heb geen grijs pak. Dan kun je volgens mij maar beter die vrijheid goed benutten.” Volgens haar is kleding te vertalen naar het geheel. „Tijdens de persconferentie over de steun van de gemeente Eindhoven aan PSV bijvoorbeeld, was er nog een andere vrouw in de zaal aanwezig, een journaliste, de rest waren mannen. Het maakt me niet uit. Het is zo. Ik richt me meteen op de inhoud. De rest is bijzaak.”

Tropentijd

Mary Ann is opgegroeid in Amsterdam. Later verhuizen haar ouders naar de Noord-Hollandse gemeente Beemster. Mary Ann keert later terug naar Amsterdam waar ze theoretische chemie aan de Vrije Universiteit studeerde. Ze is een bèta en ze houdt dan ook van de

bèta-cultuur die in Eindhoven toch duidelijk de overhand heeft. „In Eindhoven doen mensen fantastische dingen. En zij vinden het zo normaal waar ze mee bezig zijn. Je doet het gewoon. Ik vind Eindhoven een heerlijke stad. Hier gebeuren altijd nieuwe dingen, dat is heel spannend. Het is hier ook nog eens plezierig leven. Je gaat gewoon samen de kroeg in, iedereen kent elkaar, de binnenstad is heel gemoedelijk. Je kunt gemakkelijk bij mensen binnenlopen.”

Eigenlijk wilde ze psychiater worden. Ze heeft interesse in zoveel, maar vooral in mensen en hun denken. „Ik vind het zo leuk om in de stad rond te lopen en te horen waar mensen mee bezig zijn. Al die mensen maken met elkaar de stad.” Tijdens het gesprek heeft ze het regelmatig over ‘wij’ en ‘de samenleving’. Maar eigenlijk is Mary Ann nooit zo van het wij geweest, ze was de jonge vrouw die graag boeken las, die alleen op reis ging, slechts vergezeld door haar boeken. ‘Wij’ is inmiddels wel belangrijk voor haar geworden. „Wanneer voel je je prettig? Als je met mensen samen bent en samen iets aan het doen bent. Ik heb geleerd om het wij meer te appreciëren, ook omdat het tegenwoordig veel meer is weggefallen. Het is belangrijk dat er ruimte is voor iedereen.”

Ze verhuist met haar toenmalige echtgenoot naar Eindhoven. Ze wordt lid van D66. „Het was in de verkiezingstijd en toen ging het erover dat mensen zich afkeerden van de politiek. ‘Dat is helemaal verkeerd’, dacht ik destijds. Wij zijn allemaal politiek, ons handelen is politiek.” In 1994 wordt ze raadslid en van 2002 tot 2006 is ze wethouder Ruimtelijke

Ordering en Verkeer voor D66. „Dat was wel een moment waarop ik geluk heb gehad in mijn carrière. De formatie was onvoorspelbaar, een combinatie van allerlei partijen. Het was pure toeval dat ik wethouder werd.” Daarna zit Mary Ann vier jaar in de gemeenteraad om in 2010 opnieuw wethouder te worden, dit keer van Innovatie, Cultuur en Openbare ruimte. „Dat is zo interessant. Ik haak aan bij mensen die met nieuwe dingen bezig zijn. Dat vind ik zo spannend. Heeft niets met macht te maken. Je moet je omgeving met zorg kiezen. Heb ik dat bewust gedaan? Nee.”

‘DE NEDERLANDSE MAN KAN NIET FLIRTEN, MAAR IS WEL BETROUWBAAR’

Aan carrièreplanning heeft ze niet gedaan, het is gelopen zoals het is gelopen. Wat dat betreft vindt ze zichzelf duidelijk een product van haar generatie, de Lost Generation, ofwel de Verloren generatie die in de jaren zeventig en tachtig te maken kreeg met snel op elkaar volgende economische crises, hoge werkloosheid en gemiste kansen. Met de meesten is het goed gekomen, maar deze generatie heeft wel geleerd voorzichtig, inschikkelijk en geduldig te zijn. De Eindhovense wethouder praat snel en ze legt overal verbanden. Zo springt ze van de klik die ze heeft met generatiegenoten – ‘je hebt hetzelfde achterliggende idee’ – zo over naar het onderwerp carnaval: „Weet je wat ik zo leuk vind aan carnaval? Dat is het ultieme moment waarop muziek weer met elkaar wordt gedeeld van jong tot oud, van vreselijke schlagers tot house. Je hebt weer een gedeelde cultuur.”

De weg van de minste weerstand is niets voor Mary Ann. Wanneer ze net een jaar wethouder is, gaat ze scheiden, haar zoon is dan vijf jaar oud. „Het was een tropentijd. Ik snap wel dat vrouwen in deeltijd willen werken omdat ze altijd de neiging hebben te zorgen dat alles goed gaat, ook thuis. Altijd aan het jagen en het rennen. Het Nederlandse systeem gaat

vooruit, maar acht jaar geleden moest ik er zelf iedere dag voor zorgen dat mijn kind van school naar de opvang kwam.” Het heeft haar niet weerhouden fulltime te blijven werken. „Dat zie ik als mijn plicht.” Waarschijnlijk functioneert ze opperbest in tijden van stress want juist als de druk groot is, zet ze ook thuis de boel op z’n kop. „Het is inmiddels traditie. Tijdens twee dagen van de begrotingsbehandelingen die toevallig samenvallen met Halloween, nodigt mijn zoon een hele groep vriendjes uit voor een groot feest. Het is op het werk toch al een puinhoop, laten we het dan thuis maar gezellig maken.”

Hiërarchische organisatie

Politiek is haar passie. Ze heeft er lol in om mensen samen te brengen, om gebruik te maken van de kennis en kunde van elkaar. „Het is zo leuk, ik zorg ervoor dat het geregeld wordt, dat we ergens voor gaan. In dat opzicht voel ik me een procesbegeleider. Maar ik ben wel degene die roept: ‘We gaan die kant op’. Ik ben overtuigd dat ik dat weet.”

Zoals ze het zegt, klinkt het alsof ze nogal een mannelijke manier van leidinggeven hanteert. „Welnee, ik ben zelf nogal egalitair. Als iemand wat te melden heeft, moet hij dat doen. In mijn eerste periode was het hier een hiërarchische organisatie. Ik ben gewend direct de mensen aan te spreken die zelf de projecten doen. Dat was not done.”

Het maakt dus niet uit dat ze een vrouw is. Belangrijker is dat ze uit Amsterdam komt. „Ik schijn nogal direct te zijn.” Dan nadenkend: „Dat wordt misschien als mannelijk ervaren.” Maar dan: „Ach, het barst van de vrouwen in het college en in de raad. En dan zijn er nog de mannen die een vrouwelijke manier van leidinggeven hebben. In dat opzicht is het grappig hoe buitenlandse vrouwen tegen de Nederlandse man aankijken. Hij kan niet flirten, maar hij is wel ongelofelijk betrouwbaar.”

Het wethouderschap is in Nederland nog steeds een mannenberoep (zie kader). Maar een voorbeeld voor vrouwen voelt ze zich algerminst. „Ik, een voorbeeld? Nee, waarom? Zo werkt het niet voor jonge vrouwen. Het zijn eerder de omstandigheden waardoor vrouwen afhaken.” Een voorbeeld zijn, heeft volgens Mary Ann te maken met hiërarchie en daar heeft ze nu net een hekel aan. Ze ziet wel dat er meer jonge mannen voor de politiek kiezen dan vrouwen, maar het maakt niet uit. „Vrouwen worden niet actief buitengesloten.” Er zijn gewoon meer mensen nodig in de politiek,

PASPOORT

Naam: Mary Ann Schreurs

Geboortedatum: 21 april 1957

Functie: Wethouder van Innovatie, Cultuur en Openbare ruimte

Burgerlijke staat: Samenwonend, een zoon

Ambitie: Ik wil dat iedereen de ruimte heeft, mede door de inzet van technologie, ict, internet en design om een goed leven te hebben zowel nu als in de toekomst. Ik wil graag samen de stad gestalte geven.

Favoriete plek in Eindhoven: Strijp want dat is de nieuwe stedelijkheid

WETHOUDER MANNENBEROEP

De wethouder is en blijft een man. Het aantal vrouwelijke wethouders in Nederland is, na afronding van collegeonderhandelingen in 388 van de 394 gemeenten waar verkiezingen zijn gehouden, met 1,2 procent gegroeid. In absolute cijfers gaat het aantal vrouwelijke wethouders in deze gemeenten omhoog van 241 naar 259. Het aantal mannelijke wethouders blijft ruim boven de tachtig procent. Dit blijkt uit onderzoek van Binnenlands Bestuur, wekelijks vakblad voor bestuurlijk Nederland, uit 2010.

dat betreft heb ik wel het verschil gemaakt.” Design vindt ze belangrijk. „Design is de motor van maatschappelijke vernieuwing. Ik kwam tot die ontdekking toen ik zag wat Philips Design aan het doen was in samenwerking met Medical Systems bij de herinrichting van een ziekenhuis. Alles werd zo ingericht dat het personeel beter kon werken, dat patiënten en bezoekers beter hun weg konden vinden. Kortom, dat mensen zich prettiger voelen in het ziekenhuis en zo minder stress ervaren. Uiteindelijk werden patiënten sneller beter en dat betekent weer een reductie in de kosten.”

Twitter

Onlangs heeft Mary Ann besloten om iedere dag een foto via internetdienst Twitter met anderen te delen. Gewoon omdat ze iedere dag wel iets in de stad ziet dat ze anderen wil laten zien. „Laatst bijvoorbeeld zag ik een stel jongens op een bank zitten. Ze hadden er een schemerlamp naast gezet. Mensen doen zulke grappige dingen in de openbare ruimte. Of je kent wel die de stippellijn op een fietspad, iemand had daar met een sjabloon een wit schaatje bij gemaakt. Dat soort dingen vind ik leuk om te laten zien.” Eigenlijk is de foto van Twitter vergelijkbaar met haar invulling van het wethouderschap. „Ik word vrolijk als ik ergens iets zie en dan denk ik: ‘Oh mijn God, als we dat daar gebruiken, kunnen we dat beter doen’. In feite zeg ik alleen maar de hele dag: ‘Kijk toch eens hier en doe er iets mee.’”

of dat nu mannen of vrouwen zijn. Toch een opvallend detail: Eindhoven heeft nooit een vrouwelijke burgemeester in functie gekend. Ze valt stil. „Nee, hier ga ik niets op zeggen”, antwoordt ze lachend. „Dat zou meteen de kop van het artikel worden.”

In Eindhoven voelt ze zich allang geen buitenstaander meer. „Ik ben lange tijd die Amsterdamse geweest die zegt: ‘Beseffen jullie hoe fantastisch het is wat er hier gebeurt?’ Inmiddels voelt ze zich vooral Eindhovense. Ze is

trots op Eindhoven en wat hier allemaal gebeurt. „Want hier heerst een hele vriendelijke manier van doen: er is ruimte om anders te zijn en om nieuwe dingen uit te proberen.” Is ze ook trots op wat ze zelf heeft bereikt in Eindhoven? „Nee, in dat soort termen denk ik niet.” Na enig aandringen blijkt design toch iets te zijn waar ze van kan genieten dat het is gelukt. Voor haar is het een gevoel dat alles klopt: „Van design mag ik wel zeggen dat het in de politiek nooit een onderwerp was geweest wanneer ik geen wethouder was geweest. Wat